

nu drie à vier maanden vrij geweest, min of meer de periode dat ik in Bangkok werkte en in Amsterdam was. Ze wil die vrijheid liever houden. Haar koffertje en haar paspoort zijn hier net afgeleverd, ze is alleen nu nog te ziek om te reizen. Dat zijn wel weer van die momenten dat ik mij afvraag, wat en waarom ook weer?

Je weet het antwoord dus. Waarom zou je doorgaan met deze dodelijke dame?

Waar ben je in hemelsnaam mee bezig?

'Dit gaat allemaal over het achtervolgen van de ultieme muze, mijn schildersmodel. Samen gaan we eerst naar Bangkok en daarna naar Brazilië. Chana ziet eruit als een meisje uit Auschwitz, of Bergen-Belsen. Ik zag laatst vreselijke YouTube-films. Duitse kampbewakers moesten voor straf aan het einde van de oorlog de vrouwenlijken op een hoop gooien. Die vrouwen waren complete skeletten, maar hun borsten bleven verbazingwekkend groot en vol. Dat heeft mijn vriendin ook. Broodmager van de aids en toch met mooie, grote tieten. Ik ben verliefd op een levend skelet, een meisje uit Auschwitz, maar dan een die woont in Phnom-Penh. 'Het is een soort *Night Porter* deel 2. In die film hebben Dirk Bogarde en Charlotte Rampling een bizarre sm-seksrelatie. Hij is een oud-SS'er, zij een kampslachtoffer. Op zich geen gekke gedachte, ik heb een soort vadercomplex. Die ouwe van mij zat in de oorlog in een dergelijk kamp.

'Verliefd op een skelet met een paar tieten erop, en die nog de hoer speelt ook. In het begin was ze niet zo, nu is ze anders. De rollen zijn omgedraaid, eerst was ik de meester en zij de hoer, en mijn model. Maar op een gegeven moment werd zij de meesteres en ik de slaaf. Ze poseert nu ook niet meer, ik krijg klappen voor mijn kop en ze is onaanraakbaar.

'Het is ook heel moeilijk om de rollen binnen een relatie weer om te draaien. De eerste maanden van onze relatie, twee jaar geleden, deed ik het nog goed. Ik ontliet haar, want op een of andere manier voorvoelde ik dat dit meisje mijn noodlot zou worden. Toen ik gisteren terugkwam uit Amsterdam, was de rolverdeling weer heel even anders. Ik voelde me redelijk fris en haalde haar op uit het ziekenhuis.

Zij gekleed in een pyjama, en ik als held haar redden, de ziekenhuisrekening betalen en aan mijn arm mee naar huis. Rollenpatronen... Zij is verslaafd aan de prostitutie en ik aan haar, het is net heroïne: een dodelijke mix.'

Maar jij zit op een gegeven moment in Bangkok in het ziekenhuis met de constatering dat je aids hebt en vervolgens zwak en kapot in Amsterdam. Was dat niet het moment om een einde

'ZIJ IS VERSLAAFD AAN PROSTITUTIE EN IK AAN HAAR, HET IS NET HEROÏNE: EEN DODELIJKE MIX'

aan de relatie te maken en je wonden te likken?

'Ik ben al tientallen keren met haar gestopt, daarom ben ik ook vertrokken uit Phnom-Penh en naar Bangkok gegaan. Ik ging daar andere dingen doen, weg van haar, op zoek naar andere vrouwen en om haar te vergeten. Andere modellen zoeken om mee te werken en klaar ermee.'

Dat klinkt als jouw beste beslissing in een lange tijd. Wat ging er mis?

'Ik stortte fysiek in door alle spanningen en slaapgebrek, te lang te veel drank, het elke nacht letterlijk moeten knokken om met haar te zijn, tot 4 of 5 uur 's nachts met die toestanden bezig zijn. Daardoor

schonk ik geen aandacht aan de signalen van mijn lichaam.

'Toen ik in Bangkok aankwam heb ik me laten opnemen. Ik was uitgeput en hallucineerde. Daar kwamen ze er na diverse bloedtesten achter dat mijn bloed een heel hoog gehalte hiv-virus had en maar dertien of vijftien witte bloedcellen. Niet best dus. Het is een wonder dat ik nog zolang kon doorgaan voordat ik zelf het gevoel had van: dit is niet oké meer, neem mij op en laat me slapen!

'Ik ben daar een dag of tien uitstekend behandeld en met de beste zorg omgeven. Er liepen iets van drie of vier artsen de hele dag om mij heen, er werd al aanbevolen of ik met een priester wilde praten voor vergiffenis, mocht het opeens toch mislopen. Ik had daar totaal geen behoefte aan, maar toch aardig. Er liep rond mijn bed een hele serie prachtige zusters die speciaal geselecteerd worden op hun fraaie voorkomen, het is daar in het Bangkok Hospital eigenlijk al het paradijs. Ik kan het een ieder aanraden. 'In het OLVG in Amsterdam kwam er geen internist aan te pas, maar zit je met een coassistent, een arts in opleiding, en kreeg ik het gevoel van: ik kan het zelf ook wel.

Pillen slikken dus, ik slik nu die pillen uit Thailand. Zolang ik me goed voel, is er niks aan de hand. In Nederland voelde ik me langzaam 80 jaar oud worden; de kou, de wind, de moeite om een beetje warm te blijven. En ik miste Chana ook heel erg. Dat alles bij elkaar putte me lichamelijk uit en ik voelde me steeds slechter.

'Na een vreselijke vlucht met de KLM, in een verstikkend vliegtuig vol bacillen en virussen, voelde ik me al meteen beter toen ik gisteren op Phnom-Penh Airport aankwam. In één keer warme lucht in mijn longen, blauwe lucht en zon, toen kon mijn lichaam ontspannen. Ik voel me nu ook prima, vraag me nu alleen wel weer af waar dat wijf blijft. Ze ging een uurtje naar haar moeder, haar goud ophalen of zo.'

Je was en bent obsessief bezig, moet je het feit dat je aids hebt niet eerst rustig verwerken? Je lijkt er nu aan voorbij te racen.

'Ik heb grotere problemen dan dat, zij heeft hopelijk ook aids, het leukste is dan